

плодъ ражда. Тамъ е Янинъ гробъ. Едно време дѣли Пею съ два чифта биволи земята дѣнилъ и до гърди храна жѣналъ. Едно време тамъ се сбили Никола — Яниния годеникъ и Змея. Земята пламнала — изгорѣли. Отдолу подъ нивата жумолѣше дѣдо Пѣювата чешмичка съ петъ камѣнни корита. Подъ крушата баба Пѣювица вързвала Янината люлка и Змея идвалъ да я люлѣй. Откакъ изгорѣха нивята, никой не отишълъ да забие рало, а чешмата пресъхнала.